

DRET DE VOT AL DIVUIT ANYS!

ons sembla ésser, encara que moltes de vegades no ens ho sembli, els darrers esdeveniments apunten a una prompte normalització democràtica amb totes les matitzacions que vosaltres vulgueu. No és potser aquella que molts de nosaltres havíem cridat i esperat. No ens enganyem. Però és un fet que, avui per avui, ja es comença a parlar, encara que d'una forma confusa i ambigua, d'unes característiques més importants d'aquesta nova manera —per a nosaltres, està clar— de regir la cosa pública: les eleccions. Acceptar o no aquestes eleccions també és una qüestió encara prou fosca com per a donar una alternativa clara i convincent per a la seva participació. Si més no és discutible i per això jo no m'hi poso, malgrat que crec, personalment, que no es pot anar a unes eleccions plenament democràtiques si abans no compleixen un mínim de garanties. I si en els diaris sembla que aquestes garanties mínimes encara estan per assolir. Ara bé, si les creiem justes o no és molt possible que dintre de poc temps les eleccions es portin a terme i seran els partits de l'oposició els més responsables de participar-hi o no. Tot això que algú podria plantejar de què si aquestes eleccions no són democràtiques, per què participar-hi?, però deixem-ho, aquest no és el motiu d'aquest escrit.

1.752.700 Joves sense dret de vot

ons si tot es compleix, l'elecció dels governants serà per mitjà del sufragi universal, directe i secret tal com diuen els manuals de política política europeus. Dit d'altre manera, per mitjà del vot de tots els ciutadans que es troben dins de la majoria d'edat civil. I és curiós perquè això mateix diu el "Projecte de Llei per a la Reforma Política" que molts d'aquests vots varen recolzar amb la seva signatura del "sí", en l'article segon apartat de la primera de les disposicions transitòries quan fan referència a l'elecció dels senadors i Diputats. I el problema ve precisament quan parlem de majoria d'edat civil perquè la llei l'enten segons l'article 320 del Reglament Civil "la majoria d'edat comença als 16 anys complerts". Ja està armada! I els 1.752.700 joves d'edats compreses entre 16 i 17 anys, aquests, no podran escollir per mitjà del seu vot als seus representants? Segons la llei aquest 7.1 per cent del cos electoral del nostre país no podran intervenir en aquest sufragi universal, perquè no tant universal com es veu. Tanmateix aquesta quantitat de joves legalment situats —i d'aquí ve allò de les majories situades...— tenen el deure, amb majúscules, de contribuir amb el seu esforç i amb la seva tasca com qualsevol altre fill de mare en la

tasca comuna del treball quotidià a la fàbrica, a l'escola, al barri.

Si reflexionem una estona sobre les lleis —les quals han estat elaborades per gent i qui ningú ha escollit— i les edats, els drets i els deures varem veure que a qui li toca perdre sempre es al jove i si més no en aquest cas. Perquè és incongruent que la Llei de Relacions laborals en el seu Preàmbul 11 estableixi l'edat laboral als 16 anys, tot i que avui per avui encara no es compleixi pendent de l'entrada en vigor de la Llei General d'Educació en aquest aspecte. Com també en el mateix preàmbul estableixi que l'edat d'aprenentatge pot estar fixada als 15 anys, tot i que avui per avui encara es signen convenis que fixen els sous dels "pinches" en edats compreses entre els 14 i 15 anys. Com també s'estableixi la majoria d'edat als 16 anys, és a dir que aquesta edat el jove ja pot incurrir en responsabilitat penal i per tant ésser jutjat com tot fill de veí. I, com també les lleis laborals atorguen la majoria d'edat laboral als 18 anys, amb la qual el jove deixa d'ésser jove i passa a formar part de la classe treballadora, amb totes les seves conseqüències. Veritat que és incongruent?

Així es dedueix que aquest 7 per cent —moltes vegades molt necessari i si no, penseu en França en les darreres eleccions— no podran exercir el seu dret d'escollir als seus governants que tant influiran en les seves condicions de vida. Amb altres paraules, podríem dir que aquest 7 per cent de vots estaran prohibits, sense embuts! I si comencem prohibint vots, marginant a un sector social molt dinàmic i important de la nostra societat, què em podem dir d'aquestes eleccions?

Tinguem-ho present doncs. S'apropen unes hipotètiques eleccions i 1.752.700 joves —de vegades val la pena recordar les xifres— hauran de restar a casa esperant temps millors, quan molts d'aquests han hagut de dir "cames ajudeu-me" davant d'un gris pel sol fet de demanar amnistia, llibertat i estatut d'autonomia, vaja, la democràcia. Mentres, continuarem essent carn de canó —amb certa farum de cremat— per a tothom i fins i tot per a l'oposició que els hi ha estat molt fàcil, massa!, d'esborrar dels seus programes unitaris aquesta reivindicació tant important per als joves: DRET DE VOT I MAJORIA D'EDAT ALS DIVUIT ANYS.

Perquè el jove català també vol participar, és per això que cal, des d'ara fer sentir les nostres veus. Que si no ho fem nosaltres ningú ho farà. Pensem-ho bé que ens hi juguem moltes coses, més potser de les que ens pensem, val la pena.

Josep HOMES

